

# Icke-tvåhet

*Anteckningar under färd*



Kontakt: [humblebo@msn.com](mailto:humblebo@msn.com)

1. Hur kommer vi till icketvåhet? Först lär vi oss att vi inte är kroppen. En del märker det inte förrän de är mycket sjuka eller får ett handikapp. De märker att identifieringen med kroppen inte är sann. De är inte själva kroppen.

Senare kan vi upptäcka detsamma gällande tankar och känslor och kunskaper. Vi kan ha en ström av växlande tankar och känslor och insikter, men vi är inte dessa växlingar eller fenomen. De äger rum och vi kan identifiera oss med dem, men vi ser att vi inte är dem. Vi kan se dem komma och gå men vi lämnar dem alltid bakom. Vi är inte dessa händelser eller egenskaper.

2. Vi själva är det som kan iaktta och se sinneshändelser, kroppens tillstånd, tankarna och känslorna som växlar hela tiden. Vi är detta seende. Det är inte materiellt, det är inte tidsligt eller rumsligt. Vi kan inte svara på när eller var detta seende äger rum. Det bara är. Det vi själva i verkligheten är visar sig inte vara en händelse med början eller slut.

3. Många tror att andligt liv och religiöst liv är oss själva. Men vi kan lätt se hur även dessa fenomen växlar. Vi ändrar attityd i vår tro, vi ändrar rent av innehåll. Vi känner olika vid olika tidpunkter för det vi säger oss tro på. Vi förstår alltså att identifikationen med ett religiöst innehåll är ungefär detsamma som identifikationen med vilka kunskaper eller insikter som helst.



4. Det kulturella egot identifierar sig med alla möjliga slags innehåll: vetenskapliga, faktamässiga, sammanhang som är känslomässiga, yrkesmässiga, familjemässiga, personliga, kroppsliga, kulturella på ett viss sätt, litterärt, konstnärligt, njutningsinriktat. Egot är nyttigt för oss och vi behöver det ständigt för socialt liv i världen. Men vi är inte något av dessa innehåll eller fenomen. Vi själva är i sanning det som märker att alla dessa saker sker. Vi märker det utan någon som helst bedömning, endast ser att det sker.

5. Detta seende jag som troligen avses i de flesta andliga traditioner när man talar om hridaya eller JAG ÄR eller det verkliga Självet, den Upplyste, Gud bortom Gud, den Himmelska friden -- i traditioner från öst till väst, detta seende faller inga omdömen utan är ett oberoende allseende liv i sig. Det är själva verkligheten som är medveten som oss.

6. Detta verkliga medvetande som vi är tar sig aldrig någon form. Det är inte heller frihet från form. Det är varken form eller icke-form. Här kallar jag det icketvåhet men i verkligheten är det varken tvåhet eller icketvåhet. Det saknar möjlighet att ha egenskaper, ungefär som Dionysios Aeropagiten säger om det goda, det sköna, det sanna. Det är medvetet och intimt nära men kan inte ges någon egenskap och därmed är vi själva inte någon som kan ges någon egenskap.

7. Sålänge vi identifierar oss med innehåll skapar vi tvåhetens mentala liv. Det mentala livet kan endast vara i en tvåhet -- det förgångna eller i framtiden. Det kan inte "befinna sig" i det närvarande eftersom det består i produktion av materiella produkter -- minnen eller fantasier om framtiden, realistiska eller inte. Det närvarande är av andlig natur och kan inte blandas med det materiella som det mentala livet frambringar. De båda utesluter varandra rent erfarenhetsmässigt.

Detta är grunden. Du kan inte blanda de två. Är du i det ena är du inte i det andra. Även om vi ger det mentala livet uppgiften att säga "nu" "nu" "nu" är detta "nu" alltid en produkt som är i det förgångna. Även om vi, som är vanligt t ex inom buddhismen, fokuserar på andningen eller kroppens rörelser eller positioner, är det redan förgången tid och en materiell produkt. Vi kan inte komma in i det närvarande med något passerat eller något framtida. Det är Guds ort, alltid ren närvaro.

8. Den stora förtjänsten med fokusering på andning eller rörelse eller det vi gör just nu, är att vi kan upptäcka det närvarande som något helt annat -- något andligt, onåbart för det mentala livet. Det är ordlöst, för alla ord är minnen, hör till det passerade och tillverkade, som projiceras på historia eller framtid. Det är ordlöst och konceptlöst, oåtkomligt för tankar, ord, minnen, fantasier. Det är andligt, inte köttligt. Det är det absolut goda, bortom gott och ont.

9. Därför gör den vise ingenting. Han eller hon lever ett ordinärt liv med enkla förhållanden. Varje ord som används för försvinna så snart det gjort praktisk nytta, varje tanke får glömmas så snart den uppstått och producerats i ord eller skrift eller endast tänkts. Anspråket på närvaro är borta och däri består visdomen.

Det är en slutsats som kommer efter att ha försökt göra något mentalt "närvarande" och inte lyckats. Synden som består i att försöka göra Gud -- som är själva det närvarande varat -- till något köttligt, alltså en avgud i mentala produkter, har ångrats och vi har blivit renhjärtade. Det är andlig utveckling. Konventionell visdom klär dock sina erfarenheter i ord och tror på dessa "minnen" som orden och föreställningarna egentligen är. Först när den utvecklas till insikt om det mentala livets materiella natur, växer vi i anden och kommer i levande kontakt med det "nära varat".

10. Vi kan säga att den "techné", den teknik som det mentala livet är, visar sig utomordentligt nyttig i våra liv. Vi tänker ut saker, vi bygger, vi forskar, vi projicerar handlingar på framtiden, vi är aktiva människor och konstruerar samhällen och skriver litteratur. Men ingenting av detta har något att göra med den andliga och gudomliga tillvaron som är närvarande. Allt som skrivs eller tänks om det andliga blir historia och minne eller projektion och läromässig vision. Men det är materiellt och kan inte blandas med det andliga varat. Till och med ordet "när" i "närvarande" är ett materiellt koncept om "nära" till skillnad från "långt ifrån" och kan inte komma åt vad det närvarande egentligen är -- liv i flöde, obenämbart.

11. Det kan finnas en sorts njutning i att utsträcka "techné" till det kontemplativa och religiösa livet. Att hantera och syssla med "ord" kring det som inte kan nås med ord, är otvivelaktigt en sorts distraktion i samhällen med kyrkor och bibliotek. Men det verkligt kontemplativa återfinns inte i det mentala livet. Kyrkan och biblioteket måste överges. Det är snarare en sensation av det som sker, ett flöde som endast erfars, inte tänks eller blir till mental artefakt, vare sig framtida eller passerad. I jämförelse med staden, kyrkan och biblioteket är det en vildmark, en öken, en fattig plats. Det är den ödemark där Gud finns, bildligt talat.

12. Vi kan säga att det andliga är kompromisslöst. Det släpper inte in något materiellt i sig. Varje mentalt agerande är något materiellt, något redan gammalt eller framtida, alltså inte andligt. Det andliga och närvarande är kompromisslös kärlek i det att en rörelse utan möjlighet till mentalt begripande eller beskrivande, utgör dess tidlösa natur. Det är kompromisslös nåd och förlåtelse i det att allting försvinner i dess kärleksfulla pågående flöde. Du kan aldrig ha kvar något mentalt i den gudomliga närvarons ström.

13. Den som ser icketvåheten i vårt verkliga medvetande befinner sig inte i något mentalt och är därför osynlig. Både för sig själv och för andra är hon eller han "inte där". Varje "där" blir irrelevant för det andliga livet, oavsett vem som kvalificerar "där". Varje sådan kvalificering gör något världsligt och materiellt och därmed är den vise utanför och bortom detta. "Mitt rike är inte av denna världen" säger gudomligheten.

15. Vem är du? Självkänedom är inte möjligt för det mentala livet. Först när vi märker att vi ser alla innehåll men inte är något av dem kan vi hitta visdomen och sant medvetande. Det enda som kan framkomma mentalt är något passerat eller någon spekulation i framtiden. Därför kan ingen av oss känna sig själv via det mentala livet. Att känna sig själv är ett absolut ideal som historiskt finns i österländsk och västerländska visdomslitteratur. Vem är jag? Men svaret finns bara i det gudomliga varat här och nu, inte i det mentala och materiella livet.

Du kan inte känna dig själv via någon mental bild eller via några ord som du tänker genom. Inget koncept rymmer självkänedom, ingen mental eller kognitiv aktivitet kan bli självkänedom. Det du är finns i detta gudomliga nu som Yeshua kalla Anden, livgivaren. Om du därför släpper alla mentala försök att nå någonting som du kunde kalla självkänedom, kommer du att vila mitt i det flöde just nu, där du verkligen finns. Det är en andlig upptäckt och du finner din enhet med Gud i detta verkliga själv.

16. Som Aristoteles en gång tänkte, är nuet som ett tunt streck mellan det passerade och det som kommer. Han tänkte sig detta nu som oändligt tunt. Så ser det också ut för det mentala livet. Det finns inget rum för det mentala som sysslar med det förflutna eller framtiden, båda överkliga. Därför måste det närvarande tyckas vara oändligt tunt eller litet, det finns inte rum för den mentala aktiviteten minne eller framtidsspekulation, även kallat prospektivt minne. Det närvarande är helt enkelt otillgängligt för det mentala. Därför upptäcker många människor aldrig det gudomliga varat i det närvarande. Till sin död lever de endast i minnen eller i prospektiva aktiviteter. Reminiscens och prospekt är båda döda material och livet känns meningslöst.

17. Det mentala livet sker i det passerade eller det kommande och detta bildar en dualitet. Det levande och närvarande saknar denna dualism. Det är inte ens monism utan saknar möjligheten att vara vare sig det ena eller det andra. Det är en enhetlig och levande tillvaro. Därför kan det mentala inte komma åt eller komma in i det närvarande och erfara friheten där. Det förblir "köttligt" och kan inte delta i det andliga.

18. Att förstå villkoren för det gudomliga -- inte som innehåll utan som medvetande som ser allt -- innebär en klarhet och en avslappning. Den vise tror inte det mentala om något som inte är möjligt för det. Istället kan vi vila i det flöde som Gud ger oss hela tiden. Vi kan låta oss bäras av denna gudomliga ocean av vishet och kärlek som finns i själva flödet, i själva sensationen av liv. Oåtkomlig för det mentala, för minne och prospekt, finns det närvarande utan att vi ens behöver bry oss. Mitt ok är lätt, säger Källan till allt liv.

19. I det närvarande finns heller inga bilder. Vi ser bilder i form av tankar passera. Bilder kräver en observatör som producerar artefakter i form av tankar eller minnen eller förväntningar. Bildlöst, utan mental aktivitet, kan det närvarande livet komma till oss. Det andliga utesluter det köttliga i just denna erfarenhetsmässiga mening. Därför finns inte heller bakgrund eller förgrund eller positioner i det närvarande. Där är en enda plats som innehåller allt, en plats som är en icke-plats. Vi är detta medvetande i icketvåhet.

20. När det mentala livet visar sig vara omöjligt att använda i det närvarande, genomgår det ett slags död. Vi kan se hur vi blir korsfästa med Yeshua för att få det nya livet i anden. Vi

lämnar det mentala livets konstruktion av verkligheten för det nya livet i den gudomliga närvaron där ingen mental aktivitet kan äga rum. Så det som är död ur det mentala livets synpunkt är uppståndelse för oss själva i det gudomliga närvarande. Alla troende som nått förtvivlans gräns, vet vad denna död och denna uppståndelse innebär och hur enastående det nya livet i Gud istället blir för oss. Det finns inte ord att beskriva detta därför att det mentala har dött med sin oförmåga till andligt liv.

21. Att veta genom att märka det seende medvetandet just nu är att vara fri från alla innehåll utan att döma eller hindra dem. De passerar i vilket fall, det är deras natur. Varför inte slappna av? I själva medvetandet ligger klarhet och frid och när vi känner oss själva i denna mening -- utan fixering vid något innehåll i växlingens värld -- kan vi fira alla innehålls dans in och dans ut i stunden som är för handen.

22. Ande, själ och kropp -- så delar Paulus och andra in oss. Anden är just den rena kognitionen som speglar allt som kommer in i synfältet men som inte bryr sig om vad det är. När hemska saker sker är detta i det kognitiva fältet, när underbara saker sker är just dessa i speglingen. Men anden själv, speglandet, kan inte objektifieras. Det icke-tvåhet i just den meningen: andens kognition speglar allts om tas in i fältet men har ingen uppfattning om något utan är som före syndafallet.

Fyllnadstext.

Lorem ipsum dolor sit amet, ligula suspendisse nulla pretium, rhoncus tempor fermentum, enim integer ad vestibulum volutpat. Nisl rhoncus turpis est, vel elit, congue wisi enim nunc ultricies sit, magna tincidunt. Maecenas aliquam maecenas ligula nostra, accumsan taciti. Sociis mauris in integer, a dolor netus non dui. aliquet, sagittis felis sodales, dolor sociis mauris, vel eu libero cras. Arcu habitasse elementum est, ipsum purus pede porttitor class, ut adipiscing, aliquet sed auctor, imperdiet arcu per diam dapibus libero dui. Enim eros in vel, volutpat nec pellentesque leo, temporibus scelerisque nec.

Ac dolor ac adipiscing amet bibendum nullam, lacus molestie ut libero nec, diam et, pharetra sodales, feugiat ullamcorper id tempor id vitae. Mauris pretium aliquet, lectus tincidunt. Porttitor mollis imperdiet libero senectus pulvinar. Etiam molestie mauris ligula laoreet, vehicula eleifend. Repellat orci erat et, sem cum, ultricies sollicitudin amet eleifend dolor nullam erat, malesuada est leo ac. Varius natoque turpis elementum est. Duis montes, tellus lobortis lacus amet arcu et.